

N:o 15/1941.

LAGUTSKOTTETS betänkande N:o 15/1941 med anledning av landskapsnämndens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag angående tillämpning av undantagsstadganden vid kommunalbeskattning i landskapet Åland under år 1942.

Förenämnda framställning, varöver landstinget inbegärt lagutskottets utlåtande, har utskottet tagit under övervägande och på det att de medborgare, som äro skattskyldiga inom landskapet Åland, skola komma i åtnjutande av samma rättigheter som medborgarna i andra delar av riket, har utskottet dock efter omröstning beträffande formen för lagstiftningen beslutat för landstinget vördsammast föreslå,

att landstinget ville antaga nedanstående förslag till

L a n d s k a p s l a g

angående tillämpning av undantagsstadganden vid kommunalbeskattningen i landskapet Åland under år 1942.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

Vid den kommunalbeskattning, som förrättas år 1942, skola, med avvikelse från gällande bestämmelser i landskapslagen den 21 augusti 1930 om kommunal lag för landskommunerna i landskapet Åland och landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamn, utfärdad den 15 december 1931, följande stadganden iakttagas:

1 §.

Såsom kommunal beskattningsbar inkomst må ej anses sådant i penningar eller annan förmån under namn av månadslön, underhållsbidrag eller annat dylikt av staten erhållet understöd, som tilldelats anhöriga till värnpliktig eller i krigstjänst deltagande skyddskårist eller frivillig eller ock den, som vid evakuering flyttat till annan ort, eller utgivits för att användas till annan dylik av krigstillståndet föranledd personlig vård.

Såsom enahanda beskattningsbara inkomst må icke heller anses den dagspenning, som av allmänna medel utgår till den, vilken på grund av värnpliktslagen inkallats eller såsom frivillig inträtt i krigstjänst.

2 §.

Där skattskyldigs betalningsförmåga till följd av egen eller närstående persons sjukdom, ofärdighet eller ålderdom eller ock olycksfall eller olyckshändelse, förlust av tjänst eller arbetsanställning eller av annan dylik

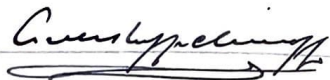
orsak väsentligen nedgått, må från inkomsten, sedan övriga i landskapslag tillåtna avdrag blivit gjorda, efter prövning avdragas högst femtiotusen mark.

3 §.

Har skattskyldig avlidit och efterleves han av änka, oförsörjda barn eller andra arvingar, som för sin utkomst varit beroende av hans förtjänst eller arbete, må efter prövning skäligt avdrag från den avlidnes inkomst göras eller denna helt befrias från skatt.

Mariehamn den 24 november 1941.

På lagutskottets vägnar:

Närvarande i utskottet, Tor Brenning, Jonatan Sjöblom, Herman Mattsson,

Evald Häggblom, Fanny Sundström.